

Zapoznając się z Statutem Stowarzyszenia Przyjaciół Żeroma „pragniemy, by pamięć o naszej szkole trwała i przetrwała w pamięci pokoleń, dlatego też chcemy spisać jej historię i wydać w formie książki” - postanowiłem włączyć się do tego przedsięwzięcia.

W załączeniu przesyłam zdjęcie z dnia jubileuszu – 04 lipca 2017 roku (w siedzibie Polskiego Stronnictwa Ludowego w Warszawie) oraz tekst opisujący dokonania naszego Pana Profesora w Jego pięknym i bogatym życiu. Są to dowody na to, jacy wspaniali ludzie są Pedagogami naszej Szkoły i naszymi nauczycielami.

Jubileusz 90-lecia

Pana Józefa Fajkowskiego

04 lipca 1927 roku - 04 lipca 2017 roku

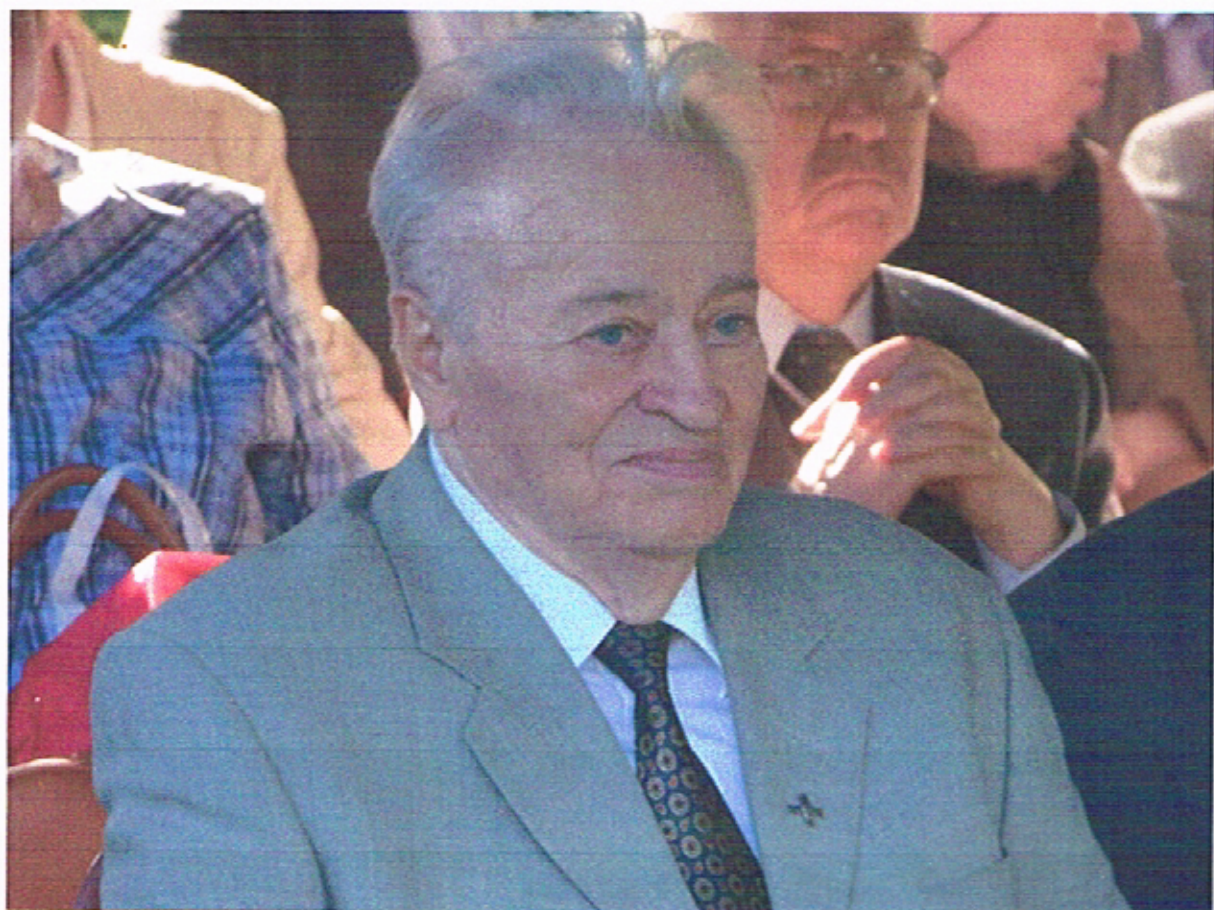
*Profesora Liceum Ogólnokształcącego w Lęborku
w latach 1952-1955*

Wychowawca Pan Profesor Józef Fajkowski z uczniami kl. VIII a – rok 1952

Przekazuję ponadto do kart historii Szkoły, książkę Pana Profesora opatrzoną tytułem ZAPISKI, a dedykowaną nie tylko mnie ale również wszystkim Pedagogom I Liceum Ogólnokształcącego im. Stefana Żeromskiego w Lęborku i Jego uczniom. Moje życzenia przesłane z okazji Jubileuszu obudziły w Panu Profesorze wspomnienia sprzed, przecież, ponad 66 lat.

Zbigniew Haligowski, uczeń Pana Profesora Józefa Fajkowskiego w latach 1952-1955 (grudzień).

Dla Józefa Fajkowskiego, jak dla wielu młodych Polaków całe życie miało runąć w gruzach 1 września 1939 r. Dwunastoletni chłopiec patrzył jak, realia II wojny światowej sprawiają, że człowiek staje się bezwzględny, niezdolny do przyjaźni i współczucia. Codzienny widok śmierci i ciągły strach, znieczulały ludzi na cudzą krzywdę, a górę brał egoizm. Młody Józef Fajkowski pomimo najbardziej traumatycznych przeżyć zapragnął wolności i braterstwa. Włączył się w działalność konspiracyjną. W styczniu 1944 r. oficjalnie został zaprzysiężony w szczuczyńskiej placówce Armii Krajowej. Przyjął pseudonim „Krakus” i walczył z Niemcami.

Gdy koniec wojny zbliżał się wielkimi krokami, młody Fajkowski dostrzegał, że nie oznacza to upragnionej wolności. Do przejęcia władzy w Polsce szykowali się bowiem komuniści. W 1944 r. wstąpił do Narodowych Sił Zbrojnych, a następnie Narodowego Zjednoczenia Wojskowego. Choć z jednej strony walczył z Niemcami, to przyszło mu brać udział także w konspiracyjnym powstaniu antykomunistycznym. Niedługo po zakończeniu wojny, na podstawie ogłoszonej amnestii w 1947 r. ujawnił się w Grajewie jako działacz oporu przeciw komunistycznemu rządowi. Niestety rząd obietnic amnestyjnych nie dotrzymał. Fajkowski był inwigilowany przez UB/SB, a jego działalność w konspiracji niepodległościowej z pierwszych lat po wojnie była wielokrotnie wykorzystywana przeciwko niemu przez ówczesnych politycznych przeciwników.

Po zakończeniu wojny, w latach 1946–1948 zaangażował się w działalność społeczną wstępując do Związku Młodzieży Wiejskiej „Wici”. Za cel postawił sobie także gruntowne wykształcenie. W 1952 r. ukończył historię na Wydziale Humanistycznym Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, a ponad dziesięć lat później historię i pedagogikę w Państwowej Wyższej Szkole Pedagogicznej w Gdańsku. *W międzyczasie jako nauczyciel uczył historii, języka angielskiego i łaciny Lęborku.* W 1968 uzyskał w Warszawie stopień doktora nauk humanistycznych. W 1972 został posłem na Sejm PRL VI kadencji. Pełnił funkcję wiceprzewodniczącego sejmowej Komisji Kultury i Sztuki. W latach 1982–1983 był ambasadorem PRL w Finlandii.

W 1984 r. Józef Fajkowski stworzył Muzeum Historii Polskiego Ruchu Ludowego w Warszawie, którego był pierwszym dyrektorem. Do dziś ściśle współpracuje z kierownictwem, prowadząc m.in. badania nad ruchami chłopskimi w państwach Unii Europejskiej. Przyczynił się także do budowy ważnego dla Ludowców pomnika Wincentego Witosa w Warszawie. W 1982 wszedł w skład Społecznego Komitetu Budowy Pomnika Wincentego Witosa, który to pomnik został odsłonięty trzy lata później.

Obecnie Józef Fajkowski jest majorem Wojska Polskiego. Został mianowany przez Ministra Obrony Narodowej 30 października 2012 r. Urząd ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych w 2004 r. uhonorował go tytułem: „Kombatant – Weteran Walk o Wolność i Niepodległość Ojczyzny”. Natomiast Instytut Pamięci Narodowej przyznał mu status „osoby pokrzywdzonej”. Od 1991 na emeryturze, współpracuje z Muzeum Historii Polskiego Ruchu Ludowego, Instytutem Pamięci Narodowej, Muzeum Niepodległości, Muzeum Wojska Polskiego oraz Muzeum Literatury im. Adama Mickiewicza.

Józef Fajkowski to strażnik najszlachetniejszych wartości. Wspaniały pedagog, historyk, publicysta i działacz społeczny. Z potrzeby serca zaangażowany w walkę o wolność, budowanie wspólnoty i więzi międzyludzkiej. Opiekun tradycji i polskiej kultury. Całym swym życiem potwierdza, że człowiek mimo najgorszych przeszkód może spełniać swoje i cudze marzenia.

Ludowcy życzą Jubilatowi wszelkiej pomyślności i sił do realizacji życiowych pasji oraz bezinteresownej pracy dla dobra drugiego człowieka.